

Дејан Манделц је рођен 1973. У Младеновцу.
Студирао дизајн на Вишој Политехничкој Школи у БГ.
Студира иконопис на Академији СПЦ за уметност и конзервацију.
Иконописом се професионално бави 17 година.

Изведени радови:

Иконостас капеле Покрова Пресвете Богородице у Саранову
Иконостас храма Светог апостола Томе у Јеловику
Иконостас храма Светог великомученика Георгија у Смедереву
Иконостас храма Христовог Вознесења у Белој Паланци
Зидна икона на улазном порталу храма Светог великомученика Димитрија манастира Дивљане
Три иконе за храм Светих Јоакима и Ане у Младеновцу
Зидне иконе (3) на спољним фасадама манастира Светих апостола Петра и Павла у Јагњилу

Организовао је и водио бројне радионице и курсеве иконописа при Центру за културу Младеновац и Школи иконописа манастира Тресије.

Ради у техникама јајчане темпере, акрилика, енкаустике и дубореза.

Поред иконописа бави се и графичким дизајном, фотографијом, рестаурацијом и конзервацијом, превођењем и писањем.

Ликовно и графички је уредио велики број књига и публикација.
Члан је редакције часописа шумадијске епархије *Каленић*, који ликовно уређује од 2007. године.

Ово му је осма самостална изложба.

ДЕЈАН МАНДЕЛЦ

изложба икона и слика

галерија "ФОАЈЕ", 16 - 26. март 2012.

<http://znamenje.blogspot.com/>
znamenje3@gmail.com
063/1657139

Организатор изложбе и издавач каталога:

Центар за културу Младеновац

Војводе Путника 7, 11400 Младеновац

011/8231-230, 8232-119,

www.ckm.co.rs, e-mail: centar@ckm.co.rs

За издавача: **Ненад Љубеновић**

Уредник програма: **Јелена Миловић**

Организатор изложбе: **Душан Миловановић**

Савет галерије:

Радиша Маринковић, Зоран Фила, Дејан Манделц

Дизајн каталога: **Дејан Манделц**

Штампа: **Скрипта, Београд**

**ЦЕНТАР ЗА КУЛТУРУ
МЛАДЕНОВАЦ**

Део иконописачког опуса Дејана Манделца, који се представља младеновачкој публици, по више основа представља особито **знамење**. Хармонизовани однос хијератичног и наративног у икони као слици-знаку, показује зрелост аутора кроз темпоралну скалу прошло-садашње-будуће, сведочећи развијену литургијску свест и искуство у којима се убедљиво показује вечно у историјском. Историјско се, у том смислу, појављује у својој будућој егзистенцији и то није фраза, већ снажан доживљај посматрача. Библијске и жанр сцене своју иконичност тачно показују у споју будућег, незалазећег светла које открива елисејску орјентацију и претварно у божанској егзистенцији, као повратак у прапостојбину духа. Иконе Дејана Манделца, у том контексту, јесу **знамење** узношења историјске тварности у вечни реликвијар Творца. Теме нису претходно мишљене, тако да је опус ослобођен мисаоних конструкција и пројекција, што отвара врата за *догађање уметности*. Она се појављује у садејству контемплације и

доживљаја, у нематеријалној мисли и материји облика. Форме су издвајане из основне равни, у којој се показује онтолошко светло Узрока, где их брза мисао открива као појединачно и кубично затворене, тако да јесу **знамење** али и слике реалности. Реално се показује на духовном нивоу, који јесте контекст слике као и основ међусобног повезивања облика. У таквој вези они се ослобађају природне нужности, што је убедљиви показатељ зрелости аутора и чињенице да уметност Цркве има будућност као и даљи, могући развој.

Формално посматрано, реч је о радовима са уравнотеженим односима колористичких и тонских решења, тако што први показују *реално* у контексту пре, сада и после, а други, *идеално* у синтетичном повезивању времена као **знамења** у *пре-фигуративном* и *откривеном* у *вечности*. Динамичан спој лирског и експресивног најубедљиви је у компаративима *потслик* – *осветљење*, где се снажни изрази спајају у слику, која помоћу њих оживљава. Тако представљен живот јесте **знамење** онога коме се у љубави надамо и у кога верујемо.

Горан Јанићијевић

